

Sygn. akt *XVII AmE 49/13*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 grudnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w składzie:

Przewodniczący:	<i>SSR del. Danuta Brejtkopf</i>
Protokolant:	sekretarz sądowy Irmina Bartochowska

po rozpoznaniu w dniu 30 grudnia 2014 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania ***(...) S.A. w likwidacji z siedzibą w M.***

przeciwko ***Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki***

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania ***(...) S.A. w likwidacji z siedzibą w M.*** od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 15 lutego 2013 r. Nr (...)

oddala odwołanie.

SSR del. Danuta Brejtkopf

Sygn. akt XVII AmE 49/13

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu regulacji Energetyki decyzją z dnia 15.02.2013 r. na podstawie art. 56 ust. 2 w związku art. 56 ust. 1 pkt 31 oraz art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej, którego stroną było przedsiębiorstwo (...) S.A. w likwidacji z siedzibą w M., wymierzył Przedsiębiorstwu karę pieniężną w wysokości (...) % przychodu osiągniętego w 2011 r., tj. 1 000 zł w związku z ujawnieniem, w prowadzonej przez Przedsiębiorstwo działalności koncesjonowanej, naruszenia prawa, polegającego na nieprzedstawieniu do dnia 1 marca 2012 r. sprawozdania z realizacji planu rozwoju w zakresie zaspokojenia obecnego i przyszłego zapotrzebowania na energię elektryczną za 2011 r., do czego Przedsiębiorstwo było zobowiązane na mocy postanowień art. 16 ust. 7 ustawy - Prawo energetyczne.

Pozwany stwierdził, iż w związku z faktem, iż Przedsiębiorstwo nie przedłożyło wymaganego sprawozdania w określonym przez prawo terminie, pismem z dnia 27 czerwca 2012 r. podjęte zostało postępowanie wyjaśniające przyczyny niewywiązania się z ciążącego na nim obowiązku.

Pismem z dnia 28 września 2012 r. do Przedsiębiorstwa skierowane zostało zawiadomienie o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie wymierzenia kary pieniężnej w związku z nieprzedstawieniem do dnia 1 marca 2012 r. sprawozdania z realizacji planu rozwoju w zakresie zaspokojenia obecnego i przyszłego zapotrzebowania na energię elektryczną za 2011 r. Zwrócono się w nim o przedstawienie dodatkowych wyjaśnień, oprócz przedstawionych

w postępowaniu wyjaśniającym odnośnie nieprzedłożenia przez Przedsiębiorstwo sprawozdania, o którym mowa powyżej oraz informacji o osiągniętych przychodach i poniesionych kosztach w 2011 roku w zakresie działalności dystrybucyjnej.

Pozwany podniósł, iż w przypadku Przedsiębiorstwa nie zachodzą przesłanki, by odstąpić od wymierzenia kary. Obowiązek sporządzenia i przedłożenia Prezesowi URE sprawozdania z realizacji planu rozwoju w zakresie zaspokojenia obecnego i przyszłego zapotrzebowania na energię elektryczną jest obowiązkiem, który po raz pierwszy zaistniał w roku 2011 i Przedsiębiorstwo też nie wywiązało się z niego terminowo. Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej, w dniu 8 lutego 2012 r. została wydana decyzja znak: (...) odstępująca od wymierzenia kary za działanie wskazane w decyzji. Pomimo tego faktu, Przedsiębiorstwo ponownie nie wywiązało się z obowiązku określonego - w art. 16 ust. 7 ustawy. Można zatem stwierdzić, że Przedsiębiorstwo notorycznie uchyla się od obowiązku nałożonego na nie tymi przepisami.

Uwzględniając stopień szkodliwości, czynu, stopień zawinienia oraz możliwości finansowe Przedsiębiorstwa, Prezes URE ustalił kwotę kary w symbolicznej wysokości 1 000 zł., co stanowi niewielką część przychodu osiągniętego w 2011 roku przez Przedsiębiorstwo wynikającego z działalności koncesjonowanej, tj. (...).

Od tej decyzji (...) S.A. w likwidacji wniósł odwołanie, zarzucając jej:

- 1) błędne zastosowanie art. 16 ust. 7 ustawy - Prawo energetyczne, „poprzez uznanie (...) za przedsiębiorstwo energetyczne”,
- 2) niezastosowanie art. 56 ust. 6a ustawy - Prawo energetyczne.

Powód wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości.

Powód stwierdził, iż aktualnie spółka jest w likwidacji, nałożona na spółkę kara pozostaje bezcelowa.

Spółka zaprzestała działalności koncesjonowanej oraz złożyła wniosek o cofnięcie jej koncesji, co zdaniem Powoda uzasadnia odstąpienie od wymierzenia jej kary pieniężnej.

Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Sąd Okręgowy w Warszawie Ustalił i zważył co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Bezsporne jest, iż Powód nie przedstawił do dnia 1 marca 2012 r. sprawozdania z realizacji planu rozwoju w zakresie zaspokojenia obecnego i przyszłego zapotrzebowania na energię elektryczną za 2011 r., określonego w art. 16 ust. 7 ustawy - Prawo energetyczne

Zgodnie z art. 16 ust. 1 ustawy - Prawo energetyczne (Dz.U.2012. 1059 ze zm.), przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych lub energii sporządzają dla obszaru swojego działania plany rozwoju w zakresie zaspokojenia obecnego i przyszłego zapotrzebowania na paliwa gazowe lub energię, uwzględniając miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego albo kierunki rozwoju gminy określone w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy. Zgodnie zaś z art. 16 ust. 7 tej ustawy, przedsiębiorstwa energetyczne przedkładają Prezesowi URE corocznie, do dnia 1 marca, sprawozdanie z realizacji planów, o których mowa w ust. 1.

Wskazać należy, iż „sprawozdanie” określone w art. 16 ust. 7 ustawy - Prawo energetyczne, jest dokumentem przedstawiającym podjęte przez przedsiębiorcę działania w celu realizacji planu rozwoju w danej jednostce czasu. Dokument ten ma charakter opisowy i stanowi w swej istocie rachunek działań podjętych przez dany podmiot w danym roku. Ustawodawca nałożył na przedsiębiorców obowiązek, pod groźbą sankcji określonej w art. 56 ust. 1 pkt 31 ustawy - Prawo energetyczne, do corocznego przedkładania sprawozdań z realizacji planu rozwoju w zakresie zaspokojenia

obecnego i przyszłego zapotrzebowania na energię. W rezultacie na poszczególnych przedsiębiorstwach spoczywa prawny obowiązek przedstawienia dokumentu opisującego realizację planu w danym roku kalendarzowym.

Zdaniem Sądu zaprzestanie działalności gospodarczej przez przedsiębiorcę nie zwalnia go z wykonania zobowiązań publicznoprawnych powstałych w czasie, kiedy prowadził on taką działalność. Przeciwna argumentacja prowadziłaby bowiem do wniosku, że wraz z zakończeniem działalności przez przedsiębiorcę wygasają jego wszelkie obowiązki publicznoprawne i ich egzekwowanie nie jest prawnie dopuszczalne.

W świetle powyższego na Powodzie spoczywał obowiązek przedłożenia przedmiotowego sprawozdania z realizacji planu rozwoju, o którym mowa w art. 16 ust. 1 ustawy - Prawo energetyczne, za część roku 2011, w którym prowadził on działalność gospodarczą polegającą na dystrybucji energii elektrycznej, tym samym brak jest podstaw odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej. Zgodnie z art. 56 ust.6a Prawa energetycznego, do podjęcia decyzji o odstąpieniu od wymierzenia kary, niezbędne jest łączne zaistnienie następujących przesłanek:

- 1) znikomego stopnia szkodliwości czynu,
- 2) zaprzestania naruszania prawa lub
- 3) realizacji obowiązku przez adresata kary.

Wskazać należy, że już po raz drugi Powód nie wywiązał się z obowiązku ustanowionego w art. 16 ust. 7 ustawy - Prawo energetyczne, można zatem stwierdzić, że notorycznie uchyla się od realizacji tego obowiązku, któremu to postępowaniu nie można przypisać znikomego stopnia szkodliwości. Ponadto Powód, do dnia wydania zaskarżonej decyzji, nie przedłożył przedmiotowego sprawozdania, nie można zatem uznać, iż zrealizował nałożony na niego obowiązek, w ustawowym terminie.

Zgodnie z art. 56 ust. 3 Prawa energetycznego wysokość kary pieniężnej nie może przekroczyć 15 % przychodu ukaranego przedsiębiorcy, wynikającego z działalności koncesjonowanej, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym. Należy zauważyć, iż wysokość kary wymierzonej zaskarżoną decyzją-1 000 zł-jest symboliczna i wynosi zaledwie (...) % przychodu Powoda wynikającego z działalności koncesjonowanej, osiągniętego w 2011 r.

W świetle powyższego wymierzona karę uznać należy za minimalną oraz adekwatną do jej funkcji represyjno – wychowawczej.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji (art.479⁵³ § 1 kpc).